

Llei d'universalització de l'assistència sanitària, un dret manllevat i ara recuperat

Una de les prioritats del Departament de Salut, liderat per el Conseller Comín, ha estat des de l'inici de la legislatura, ara fa un any i mig, el restabliment de la cobertura sanitària universal que havia estat arrabassada a part dels ciutadans catalans per part de l'estat espanyol en un reial decret, o "decretàs" de l'any 2012. Des d'aquell any, havien estat exclosos per llei 137.000 ciutadans catalans, bé fossin de naixement o d'adopció.

Amb la nova norma, evitem crear ciutadans de primera i de segona i per tant, no es requereix demostrar un mínim d'arrelament per tenir accés al sistema públic de salut. Es

tracta d'un dret reconegut en les normes internacionals com la declaració dels drets humans, i que és a més, ineludible des de l'àmbit moral, polític i jurídic.

També reflectia ignorància per part dels seus promotors perquè l'evidència científica demostra que, les desigualtats en salut afecten els indicadors de salut del total de la població i no només als afectats per una norma discriminatòria.

Però no només les persones en risc d'exclusió social s'han trobat fora del sistema, també els treballadors transfronterers residents a Catalunya (uns 1300 a Andorra) o els catalans que vivint a l'estranger quan venien al nostre

JORDI CORTADA I ECHAUZ
GERENT DE LA REGIÓ SANITÀRIA
DE LLEIDA, L'ALT PIRINEU I ARAN

país no tenien accés a la sanitat pública.

Durant aquest temps el govern, mitjançant el Servei Català de la Salut, ha garantit l'assistència a aquests ciutadans mitjançant diferents mecanismes parcials que ara la nova llei fa prescindibles.

El compromís del govern és continuar de bracet de les entitats del tercer sector que han col·laborat per pal·liar les deficiències, enfortir els sistemes de vigilància per evitar frauds, així com no oblidar la perspectiva de gènere que en persones afectades ha suposat un doble estigma i llast en la seva salut, com a immigrant i com a dona.